



θεσσαλικό θέατρο
Δημοτική Θεατρική Κοινωφελής Επιχείρηση Δήμου Λαρισαίων



Διεθνές Δίκτυο Αρχαίου Δράματος

Προσεγγίσεις του αρχέτυπου μύθου



ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού



ΕΦΟΡΕΙΑ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΛΑΡΙΣΣΑΣ
ANTIQUITIES EPHORATE of LARISSA



ΔΗΜΟΣ ΛΑΡΙΣΑΙΩΝ
ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ



Διεθνές Δίκτυο Αρχαίου Δράματος 2024

Προσεγγίσεις του αρχέτυπου μύθου

Θεσσαλικό Θέατρο 5 έως 10 Σεπτεμβρίου 2024

"Προσεγγίσεις του αρχέτυπου μύθου" είναι το θέμα της φετινής τέταρτης συνάντησης του Διεθνούς Δικτύου Αρχαίου Δράματος που πραγματοποιεί το Θεσσαλικό Θέατρο και διεξάγεται την περίοδο 5-10 Σεπτεμβρίου 2024, σε συνεργασία με την Εφορεία Αρχαιοτήτων Λάρισας, στο πλαίσιο της ειδικής Προγραμματικής Σύμβασης με το Υπουργείο Πολιτισμού. Κατά την διάρκεια του προγράμματος θα πραγματοποιηθούν βιωματικά εργαστήρια και διαλέξεις σε φοιτητές/τριες του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου και του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πατρών, καθώς και εργαστήρια υποκριτικής και κίνησης για τους πολίτες.

ΤΟ ΘΕΜΑ

Σκοπός της φετινής διοργάνωσης είναι η έρευνα της σημειολογίας του αρχαίου μύθου μέσα από τις μεταγραφές του αρχαίου δράματος, εξετάζοντας σύγχρονα θέματα, όπως η κλιματική αλλαγή και η μετακίνηση πληθυσμών, με στόχο την ενδυνάμει δημιουργία πρωτότυπων κειμένων. Τα κείμενα τα οποία θα χρησιμοποιηθούν ως υλικό στα εργαστήρια και τις διαλέξεις αφορούν στη Μήδεια του Ευριπίδη και στην Αντιγόνη του Σοφοκλή, καθώς και σε σύγχρονες μεταγραφές της παγκόσμιας δραματουργίας.

Η φετινή συνάντηση του Διεθνούς Δικτύου Αρχαίου Δράματος στοχεύει στην ερευνα του βιωματικού υλικού ως βασικό εργαλείο δημιουργίας πρωτότυπης δραματουργίας.

ΟΙ ΔΡΑΣΕΙΣ

Τα μαθήματα θα πραγματοποιηθούν στους χώρους του Θεσσαλικού Θεάτρου και στο Β' Αρχαίο Θέατρο Λάρισας. Τα εργαστήρια ξεκινούν την Πέμπτη 5 Σεπτεμβρίου και ολοκληρώνονται την Τρίτη 10 Σεπτεμβρίου 2024.

Εργαστήρια φοιτητών - Εισηγητές

Γιάγκος Ανδρεάδης: Συγγραφέας, Ομότιμος Καθηγητής του Τμήματος Επικοινωνίας, Μέσων και Πολιτισμού.

Δέσποινα Γεωργακοπούλου: Θεατρολόγος, ηθοποιός, Σκηνοθέτης, Μέλος Ε.Ε.Π. του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών, Σχολή Ανθρωπιστικών και Κοινωνικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Πατρών.

Πωλίνα Κρεμαστά: Χορογράφος, Χορεύτρια, καθηγήτρια χορού σε επαγγελματικές σχολές χορού.

Ρηνιώ Κυριαζή: Ηθοποιός, Σκηνοθέτιδα, καθηγήτρια Αγωγής Λόγου στη δραματική σχολή του Εθνικού Θεάτρου, Ωδείου Αθηνών και Νέλλης Καρρά.

Ελένη Μποζά: Σκηνοθέτιδα, καθηγήτρια Υποκριτικής, πρώην Διευθύντρια Σπουδών της Δραματικής Σχολής ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Πάτρας - Ανώτερη Ιδιωτική Σχολή Δραματικής Τέχνης, πρώην Αναπληρώτρια Διευθύντρια σπουδών της Δραματικής Σχολής του Εθνικού θεάτρου.

Αλέξανδρος Σχισμένος: Δόκτωρ Φιλοσοφίας, Συγγραφέας, καθηγητής στην Ανώτερη δραματική σχολή Τεχνών 100.

Κώστας Τσιάνος: Σκηνοθέτης, Ηθοποιός – Χορογράφος.

Πρόγραμμα απογευματινών εργαστηρίων:

Στην ενότητα των δράσεων που απευθύνονται στους πολίτες το πρόγραμμα διαμορφώνεται ως εξής:

Πωλίνα Κρεμαστά, εργαστήριο κίνησης με θέμα Απόγειος - μια πρακτική κίνησης και χορού για το Αρχαίο Δράμα.

Πέμπτη 5, Σάββατο 7 και Τρίτη 10 Σεπτεμβρίου, 18:30-22:30.

Ελένη Μποζά εργαστήριο Υποκριτικής με θέμα ΜΗΔΕΙΑ - Από τον μύθο στη σύγχρονη διακειμενικότητα.

Παρασκευή 6 και Κυριακή 8 Σεπτεμβρίου 2024, 17:00-20:30.

Διάλεξη του Αλέξανδρου Σχισμένου με τίτλο «Οι Μήδειες από τον Ευριπίδη έως τη Φράνκα Ράμε και τον Χάϊνερ Μίλλερ», τη Δευτέρα 9 Σεπτεμβρίου 2024 στις 17:00 στο Διαχρονικό Μουσείο. Η διάλεξη είναι ανοιχτή για όλο το κοινό.

Σημείωμα καλλιτεχνικού διευθυντή Θεσσαλικού Θεάτρου

Θέατρο ίσον Δημοκρατία

Στην αρχαία Αθήνα, η δημοκρατία προϋπέθετε την άμεση συμμετοχή των πολιτών στη ζωή και στα κοινά της πόλης. Το ίδιο ακριβώς συνέβαινε και με τη δημιουργία της θεατρικής πράξης, μιας και οι ίδιοι οι πολίτες αναλάμβαναν τον ρόλο των υποκριτών. Η γέννηση του Θεάτρου συμβαίνει παράλληλα με τη γέννηση της Δημοκρατίας. Η θεατρική πράξη δεν συνιστά πάντοτε απαραίτητως «τέχνη», αλλά πάντοτε είναι πράξη πολιτική. Η αισθητική ποιότητα της πράξης μετουσιώνει το θέατρο σε Τέχνη. Όμως, όταν αυτό που συμβαίνει στη σκηνή γίνεται «ζωντανό» θέατρο, τότε μπορεί να απογειωθεί. Ο Πλάτωνας έφτασε στο σημείο να ονομάσει τη δημοκρατία της Αθήνας «θεατροκρατία». Αυτό αποκαλύπτει το πόση δύναμη έχει. Όμως, η πραγματική δημοκρατία, η «θεατροκρατία», κάνει την πόλη μια σκηνή, απαιτεί την άμεση συμμετοχή, αλλιώς είναι νεκρή. Δεν υπάρχει δημοκρατία με «Δ» κεφαλαίο ούτε θέατρο με «Θ» κεφάλαιο. Υπάρχουν μόνο πολίτες.

Μέσα από το Διεθνές Δίκτυο Αρχαίου δράματος παρέχουμε τη δυνατότητα τόσο στους φοιτητές όσο και στους πολίτες να συμμετέχουν στη δυναμική του αρχαίου δράματος και να παρακολουθήσουν τη μεταλλαγή και τη μετάλλαξή του ανά τους αιώνες. Έχουμε τη χαρά να συνεργαζόμαστε με αξιόλογους δημιουργούς, οι οποίοι θα μεταδώσουν το πνεύμα της αρχαιοελληνικής δραματουργίας τόσο διά μέσου των αρχαίων κειμένων όσο και των μεταγραφών τους. Πέρα από την πολύ σημαντική για εμάς συνεργασία με τα Πανεπιστήμια του Ναυπλίου και των Πατρών, κύριο μέλημά μας είναι η συμμετοχή των πολιτών, γιατί μόνο έτσι το θέατρο μπορεί να ανακαλύψει εκ νέου την πρωταρχική του σημασία. Ελπίζουμε το Δίκτυο Αρχαίου Δράματος να συμβάλει στην κατάρτιση των συμμετεχόντων και στη συνάντηση των πολιτών με το θέατρο και την πόλη.

Ορέστης Τάτσης

Σκηνοθέτης

Καλλιτεχνικός διευθυντής του Θεσσαλικού Θεάτρου



Σημείωμα

Χαιρετίζω

Τους ανθρώπους που θα συμμετέχουν είτε ως θεατές είτε ως καλλιτεχνικοί διδάσκαλοι και δημιουργοί στο δίκτυο Αρχαίου δράματος.

Θέλουμε την συμμετοχή όλων σας!

Η αρχαιοελληνική δημιουργία μάς φανερώνει τα πρώτα μας πατήματα, τα αρχέγονα και πρωτεύοντα της ψυχής μας.

Ευχαριστούμε τα πανεπιστήμια Ναυπλίου και Πατρών για την συνεργασία μας.

Είμαστε ακόμα στην αρχή του έργου μας, του έργου που θα παράγει το Θεσσαλικό Θέατρο.

Δηλώνω παρών στις διαδικασίες και διεργασίες.

Παρών στις αποφάσεις.

Ακολουθούμε παράλληλα τα ήδη δρομολογημένα και τα ενισχύουμε.

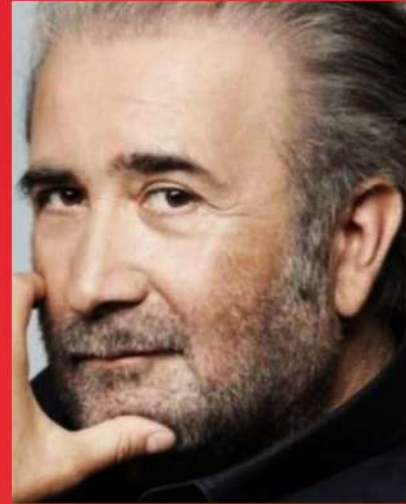
Δεν είμαστε εδώ για να καταργήσουμε τους προηγούμενους ούτε για να αρχίσουμε να καυχόμαστε για ένα μέλλον που δεν έχει ακόμα αρχίσει να διαμορφώνεται.

Το Θεσσαλικό Θέατρο είναι ζων οργανισμός, όπου όλα και όλοι έχουν θέση, με σημαία μας την ελευθερία της Τέχνης.

Πρώτα απ' όλους και όλα όμως θέση έχετε εσείς!

Οι πολίτες της πόλης, οι θεατές μας.

Λάκης Λαζόπουλος



Σημείωμα Προέδρου Θεσσαλικού Θεάτρου

Το Θεσσαλικό Θέατρο έχει τη χαρά να πραγματοποιεί - σε συνεργασία με την Εφορεία Αρχαιοτήτων Λάρισας - την τέταρτη συνάντηση του Διεθνούς Δικτύου Αρχαίου Δράματος με θέμα "Προσεγγίσεις του αρχέτυπου μύθου". Ένα πρόγραμμα γεμάτο εργαστήρια και διαλέξεις για τη Μήδεια, την Ηλέκτρα, την Αντιγόνη καθώς και σύγχρονες μεταγραφές της παγκόσμιας δραματουργίας. Μαθήματα και δράσεις θα πραγματοποιηθούν στους υπέροχους χώρους του Θεσσαλικού Θεάτρου, του Β' Αρχαίου θεάτρου και του Διαχρονικού Μουσείου Λάρισας. Μία ομάδα καταρτισμένων και καταξιωμένων εισηγητών, οι οποίοι θα μεταλαμπαδεύσουν τις γνώσεις τους στους προπτυχιακούς και μεταπτυχιακούς φοιτητές/τριες των Τμημάτων Θεατρικών Σπουδών των Πανεπιστημίων Πελοποννήσου και Πατρών, αλλά και στους Λαρισαίους και μη πολίτες που επιθυμούν να παρακολουθήσουν τα εργαστήρια υποκριτικής, κίνησης και τις εξαιρετικές διαλέξεις δραματουργικής ανάλυσης και φιλοσοφίας.

Η Λάρισα, λοιπόν, η πόλη με το μοναδικό ενταγμένο αρχαίο θέατρο σε αστικό ιστό στην Ελλάδα, το μεγαλειώδες Α' Αρχαίο Θέατρο, πιάνει το νήμα από το παρελθόν και επιχειρεί το άλμα προς το μέλλον. Ευχόμαστε ότι το πρόγραμμα θα αποζημιώσει τους συμμετέχοντες και θα τους προσφέρει πλούσιες εμπειρίες επί των θεμάτων που θα αναλυθούν, αλλά και όμορφες εικόνες της πόλης μας.

Φώτης Τζατζάκης

Πρόεδρος Θεσσαλικού Θεάτρου

Αντιδήμαρχος Τουρισμού & Εξωστρέφειας Δήμου Λαρισαίων



Τα Αρχαία Θέατρα της Λάρισας

Η αρχαία Λάρισα γνώρισε ιδιαίτερη ακμή στην αρχαϊκή και κλασική περίοδο, όπως μαρτυρούν οι πηγές και τα ευρήματα. Ωστόσο, δεν σώζεται θεατρική κατασκευή παλαιότερη του 3^{ου} αι. π.Χ., εποχή κατά την οποία χρονολογείται το Α΄ Αρχαίο Θέατρο, έτσι δεν είναι γνωστό πού παίζονταν έργα όπως οι Λαρισαίοι του Σοφοκλή και άλλα σημαντικά με θεσσαλικό περιεχόμενο.

Το **Α΄ Αρχαίο Θέατρο** βρισκόταν στους πρόποδες του Λόφου του Φρουρίου και δίπλα στην Ελεύθερη Αγορά και το ναό του Διονύσου. Ήταν εντυπωσιακό οικοδόμημα, με διάμετρο 100μ. και διάμετρο ορχήστρας 25μ., κτισμένο εξολοκλήρου από λευκό μάρμαρο, που φιλοξενούσε στην ακμή του πάνω από 10.000 θεατές. Εκτός από τη θεατρική του λειτουργία είχε και πολιτική, καθώς εδώ συνεδρίαζε τόσο η Εκκλησία του Δήμου, όσο και το Κοινό των Θεσσαλών. Σήμερα διατηρείται το κυρίως θέατρο, με 11 κερκίδες και 24 σειρές εδωλίων, ενώ από το επιθέατρο μόνον μικρό τμήμα. Ξεχωρίζει το κτίριο της σκηνης, με τέσσερις χώρους και επιβλητικό προσκήνιο, που υποβάσταζε το λογείο, όπου έπαιζαν οι ηθοποιοί. Κατά την ανασκαφή του θεάτρου αποκαλύφθηκαν σημαντικά ευρήματα, μέρος των οποίων εκτίθενται στο Διαχρονικό Μουσείο. Τα τελευταία χρόνια διεξάγεται ευρύ έργο αναστήλωσης.

Σε κοντινή απόσταση και κοντά στο ποτάμι βρίσκεται το **Β΄ Αρχαίο Θέατρο**. Κτίσθηκε στα τέλη του 1^{ου} αι. π.Χ., σε εποχή κατά την οποία το Α΄ Θέατρο είχε αρχίσει να μετατρέπεται σε αρένα, για να στεγάσει τα ρωμαϊκά δημοφιλή θεάματα. Ήταν και αυτό μεγάλο, με διάμετρο ορχήστρας 29μ. και 13 κερκίδες, όμως σώζονται μόνον 2 σειρές μαρμάρινων εδωλίων και η βάση του κτιρίου της σκηνης. Τα εδώλια προέρχονται από παλαιότερο κτίριο του 3^{ου} αι. π.Χ., ενώ από επιγραφές είναι γνωστό ότι στο Λόφο του Αρχαίου Θεάτρου υπήρχε παλαιότερα ναός προς τιμήν της Δήμητρας.

Σταυρούλα Σδρόλια,

Αρχαιολόγος και προϊσταμένη της Εφορείας Αρχαιοτήτων Λάρισας



Πρόγραμμα Διεθνούς Δικτύου Αρχαίου Δράματος

Πέμπτη 5 έως Τρίτη 10 Σεπτεμβρίου 2024

Τετάρτη 4 Σεπτεμβρίου 2024

Ξενάγηση στο Μουσείο Κούκλας, Δημοτικός Κουκλοθίασος Τριτόμπα από την υπεύθυνη του Μουσείου και κουκλοπαίκτρια Φωτεινή Καλούδη.

Ξενάγηση στο Θεσσαλικό Θέατρο.

Ξενάγηση στο κέντρο ιστορικό της πόλης της Λάρισας και τα Αρχαία Θέατρα από την Σταυρούλα Σδρόλια, αρχαιολόγο και προϊσταμένη της Εφορείας Αρχαιοτήτων Λάρισας.

Πέμπτη 5 Σεπτεμβρίου 2024

Ελένη Μποζά, εργαστήριο Υποκριτικής με θέμα «ΜΗΔΕΙΑ - Από τον μύθο στα σύγχρονα διακείμενα». (Μύλος Παππά, Θέατρο «Κώστας Τσιάνος»)

Ξενάγηση στο Μουσείο Σιτηρών και Αλεύρων από την Κωνσταντίνα Κόντσα, Επιστημονική Υπεύθυνη Μουσείου, Αρχαιολόγο-Κοινωνική Ανθρωπολόγο.

Ξενάγηση στο Κάστρο της Βελίκας από την Σταυρούλα Σδρόλια, αρχαιολόγο και προϊσταμένη της Εφορείας Αρχαιοτήτων Λάρισας..

Παρασκευή 6 Σεπτεμβρίου 2024

Ρηνώ Κυριαζή, εργαστήριο αγωγής λόγου με θέμα «Ο Άγγελος της Αντιγόνης του Σοφοκλή». (Μύλος Παππά, Θέατρο «Κώστας Τσιάνος»)

Κώστας Τσιάνος, εργαστήριο Υποκριτικής. (Μύλος Παππά, Θέατρο «Κώστας Τσιάνος»)

Σάββατο 7 Σεπτεμβρίου 2024

Ρηνώ Κυριαζή, εργαστήριο αγωγής λόγου με θέμα «Ο Άγγελος της Αντιγόνης του Σοφοκλή». (Μύλος Παππά, Θέατρο «Κώστας Τσιάνος»)

Κώστας Τσιάνος, εργαστήριο Υποκριτικής. (Μύλος Παππά, Θέατρο «Κώστας Τσιάνος»)

Κυριακή 8 Σεπτεμβρίου 2024

Ελένη Μποζά, εργαστήριο Υποκριτικής με θέμα «ΜΗΔΕΙΑ - Από τον μύθο στα σύγχρονα διακείμενα». (Μύλος Παππά, Θέατρο «Κώστας Τσιάνος»)

Ρηνώ Κυριαζή και Δέσποινα Γεωργακοπούλου, εργαστήριο Αγωγής Λόγου και Υποκριτικής με θέμα «Ο Άγγελος της Αντιγόνης του Σοφοκλή». (Β' Αρχαίο Θέατρο Λάρισας)

Δευτέρα 9 Σεπτεμβρίου 2024

Γιάγκος Ανδρεάδης, εργαστήριο με τίτλο «Ο κύκλος του Οιδίποδα». (Μύλος Παππά, Θέατρο «Κώστας Τσιάνος»)

Αλέξανδρος Σχισμένος, διάλεξη με θέμα «Οι Μήδεις από τον Ευριπίδη έως τη Φράνκα Ράμε και τον Χάϊνερ Μίλλερ». (Διαχρονικό Μουσείο Λάρισας)

Παρακολούθηση παράστασης «**ΑΙΑΣ**» του **Σοφοκλή** σε σκηνοθεσία Γιώργου Νανούρη με τον Μιχάλη Σαράντη και τον Απόστολο Χαντζαρά, στο κηποθέατρο Αλκαζάρ.

Τρίτη 10 Σεπτεμβρίου 2024

Πωλίνα Κρεμαστά, εργαστήριο Κίνησης με θέμα Απόγειος - μια πρακτική κίνησης και χορού για το Αρχαίο Δράμα. (Μύλος Παππά, Θέατρο «Κώστας Τσιάνος»)

Ελένη Μποζά, εργαστήριο Υποκριτικής με θέμα «ΜΗΔΕΙΑ - Από τον μύθο στα σύγχρονα διακείμενα». (Μύλος Παππά, Θέατρο «Κώστας Τσιάνος»)

Πρόγραμμα εργαστηρίων για τους πολίτες

Πέμπτη 5 Σεπτεμβρίου 2024

Πωλίνα Κρεμαστά, εργαστήριο Κίνησης με θέμα Απόγειος - μια πρακτική κίνησης και χορού για το Αρχαίο Δράμα. (Β' Αρχαίο Θέατρο Λάρισας)

Παρασκευή 6 Σεπτεμβρίου 2024

Ελένη Μποζά, εργαστήριο Υποκριτικής με θέμα «ΜΗΔΕΙΑ - Από τον μύθο στα σύγχρονα διακείμενα». (Β' Αρχαίο Θέατρο Λάρισας)

Σάββατο 7 Σεπτεμβρίου 2024

Πωλίνα Κρεμαστά, εργαστήριο Κίνησης με θέμα Απόγειος - μια πρακτική κίνησης και χορού για το Αρχαίο Δράμα. (Β' Αρχαίο Θέατρο Λάρισας)

Κυριακή 8 Σεπτεμβρίου 2024

Ελένη Μποζά, εργαστήριο Υποκριτικής με θέμα «ΜΗΔΕΙΑ - Από τον μύθο στα σύγχρονα διακείμενα». (Μύλος Παππά, Θέατρο «Κώστας Τσιάνος»)

Τρίτη 10 Σεπτεμβρίου 2024

Πωλίνα Κρεμαστά, εργαστήριο Κίνησης με θέμα Απόγειος - μια πρακτική κίνησης και χορού για το Αρχαίο Δράμα. (Β' Αρχαίο Θέατρο Λάρισας).

Συνοπτική περιγραφή εργαστηρίων

Ελένη Μποζά, εργαστήριο Υποκριτικής με θέμα «ΜΗΔΕΙΑ - Από τον μύθο στα σύγχρονα διακείμενα».

Η προκλητική διαπραγμάτευση του Ευριπίδη με τον μύθο της Μήδειας, αποτέλεσε το εφελτήριο όλων των διακείμενων του μετέπειτα δυτικού πολιτισμού. Η μάγισσα Μήδεια στιγματίστηκε ως παιδοκτόνος σε όλους του μετασχηματισμούς του μύθου.

Στην συνάντηση αυτή, χρησιμοποιώντας ως ερευνητικό υλικό θραύσματα κειμένων της ευρωπαϊκής δραματουργίας του 20ου αιώνα και ως μεθοδολογική βάση, τις πρακτικές της ρώσικης παράδοσης (*études*), θα θέσουμε τα εξής ερωτήματα:

1) Πώς ανακαλύπτουμε τις ποιότητες σωματοποίησης – και άρα αναπνοής, στη διερεύνηση της θεατρικής έκφρασης τέτοιου είδους δραματουργικών υλικών; Πόσο χρήσιμο μπορεί να είναι το δραματουργικό εργαλείο της υποκειμενικής αφήγησης του προσώπου;

2) Οι σύγχρονες μετααποικιακές και φεμινιστικές θεωρίες, μπορούν να αποτελέσουν υπόβαθρο στη λειτουργία της θεατρικής πρακτικής χωρίς να απομακρυνθούμε από το πυρηνικό θέμα ενός τόσο ισχυρού μύθου;

Τα κείμενα που θα χρησιμοποιηθούν είναι:

A) Jean-René Lemoine, *Μήδεια*, Μανιασμένο ποίημα, στο Νέο Γαλλικό Θέατρο 3, μετάφραση Έφη Γιαννοπούλου, Άγρα, Αθήνα 2014

B) Heiner Müller, *Μορφές από τον Ευριπίδη*, Ρημαγμένη όχθη Μήδειας, υλικό τοπίο με αργοναύτες, μετάφραση Ελένη Βαροπούλου, Άγρα, Αθήνα, 1997

Γ) Franca Rame & Dario Fo. 2006. Όλα για το σπίτι, κρεβάτι κι εκκλησία, μετάφραση Πωλίνα Πεφάνη, Δωδώνη, Αθήνα 2006

Ρηنيώ Κυριαζή και Δέσποινα Γεωργακόπουλου, εργαστήριο Αγωγής Λόγου και Υποκριτικής με θέμα «Ο Άγγελος της Αντιγόνης του Σοφοκλή».

Ο Άγγελος της Αντιγόνης του Σοφοκλή σε μετάφραση Νίκου Α. Παναγιωτόπουλου, μας επισκέπτεται σήμερα, διατρέχοντας τους αιώνες, για να μας διηγηθεί μια πανάρχαια αλλά και σύγχρονη ιστορία, πως «Οι άνθρωποι όταν διώξουν μακριά τους τις χαρές εγώ δεν λέω πως ζουν»...

Κατά τη διάρκεια του εργαστηρίου θα ανιχνεύσουμε τη δυνατότητα ανοίγματος της φωνής στα μεγάλα νοήματα του κειμένου, θα επιτρέψουμε τη συνομιλία με άλλα δικά μας που κατοικούν βαθιά μέσα μας και επιθυμούν να εκφραστούν. Η Αντιγόνη του Σοφοκλή αλλά και η υψηλής ποιότητας μετάφραση του Νίκου Α. Παναγιωτόπουλου θα αναδείξουν τις συνδέσεις με προσωπικούς μας συνειρμούς. Θα δουλέψουμε με ασκήσεις φωνής που στόχο έχουν να ελευθερώσουν το σώμα και τη φωνή του ερμηνευτή ώστε να μπορεί αβίαστα να ανταποκριθεί στην απειροελάχιστη κίνηση της σκέψης. Επίσης θα δοκιμαστούμε στη χρήση της φωνής στον ανοιχτό χώρο μέσα από τις κατάλληλες τεχνικές προετοιμασίας που επίκεντρο έχουν τη σύνδεση φωνής, σώματος και σκέψης. Η σύνδεση αυτή δεν είναι αυτονόητη, οι ασκήσεις επιθυμούν να αποκαταστήσουν ή να βελτιώσουν τη σύνδεση αυτή. Ο ανοιχτός χώρος μάς προκαλεί να ανοίξουμε τη φωνή, να συμπεριλάβουμε την απόσταση, να δονήσουμε το σώμα, να επικοινωνήσουμε την επιθυμία - μας βοηθάει να μεγαλώσουμε, να διευρυνθούμε και να ενωθούμε μέσω του ήχου μας με τον χώρο, τον χρόνο, τον άλλον. Οι λέξεις και οι φράσεις του κειμένου θα αναμειχθούν με λέξεις και φράσεις που θα παράξουν οι συμμετέχοντες κατά τη διάρκεια των ασκήσεων, με στόχο τη δημιουργία ενός μικρού ποιήματος αφιερωμένου στη συνάντηση των υλικών μας.

Κώστας Τσιάνος, εργαστήριο Υποκριτικής.

Στη συνάντηση του Δικτύου Αρχαίου Δράματος θα ασχοληθούμε με δύο χορικά των τραγωδιών «Ηλέκτρα» και «Εκάβη» του Ευριπίδη σε μετάφραση και χορογραφία Κώστα Τσιάνου και μουσική αντίστοιχα του Νίκου Ξυδάκη και Χρήστου Λεοντή. Η μουσική και η χορευτική κίνηση στηρίχθηκε στην λαϊκή μας παράδοση.

Οι λαϊκοί χοροί έφτασαν σ' εμάς από χιλιάδες χρόνια πριν και πολλοί από αυτούς διατηρούν έναν αρχέγονο τελετουργικό χαρακτήρα και μια ολοκληρωμένη έκφραση συναισθημάτων, διαφορετικών για κάθε περίπτωση. Συχνά παρατηρούμε χορούς που έχουν την μορφή μιμοδράματος με ολοφάνερα θεατρικά στοιχεία.

Η συναισθηματική συμπύκνωση, η συμμετρία, η λιτότητα, η αυστηρή καθαρή γραμμή, είναι χαρακτηριστικά των λαϊκών μας χορών που βρίσκουν συγκλονιστική αντιστοιχία με τις αρχές του αρχαίου δράματος.

Ο αρχετυπικός χαρακτήρας πολλών λαϊκών χορών βοηθάει να αισθανθούμε πως η «χρυσή κλωστή» τους χάνεται σε πανάρχαιους χρόνους.

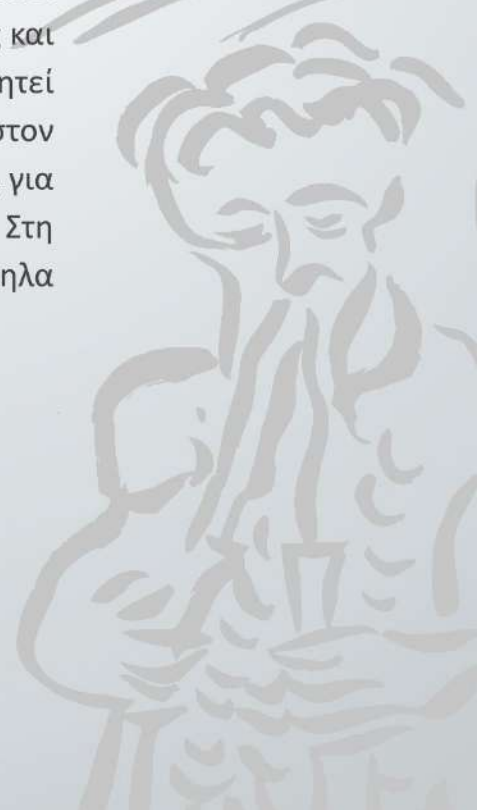
Γιάγκος Ανδρεάδης, εργαστήριο με τίτλο «Ο κύκλος του Οιδίποδα».

Το παρόν αποτελεί πρωτότυπη σύνθεση βασισμένη σε αποσπάσματα του θεατρικού κειμένου του Γιάγκου Ανδρεάδη και της Πέπης Ρηγοπούλου που παρουσιάστηκε διδαγμένο από τον Γιάγκο Ανδρεάδη στο Πεκίνο, την Αθήνα και τους Δελφούς το 2017. Οι μεταφράσεις των αρχαίων κειμένων είναι των ίδιων συγγραφέων. Το πρόσωπο της Ισμήνης που ήταν σημαντικό στην αρχική μορφή του κειμένου και ερμηνεύτηκε εξαιρετικά από αριστούχες κινέζες ηθοποιούς της Κεντρικής Ακαδημίας Δράματος του Πεκίνου, αφαιρέθηκε για λόγους συντόμευσης στο masterclass του Θεσσαλικού Θεάτρου. Η παρούσα συντομευμένη μορφή έγινε με την παραδοχή ότι κάθε συντόμευση τραγικών έργων κινδυνεύει να είναι ιεροσυλία, την οποία αποτολμούμε για παιδαγωγικούς/πειραματικούς λόγους. Αποτελείται από αποσπάσματα- άλλα αυτούσια και άλλα σχολιασμένα- του Οιδίποδος επί Κολωνώ στην αρχή και στο φινάλε του κειμένου και του Οιδίποδος Τυράννου- στον κεντρικό κορμό. Τα πρώτα υπογραμμίζουν το μεγάλο αρχαίο και σύγχρονο θέμα της υποδοχής του ξένου – εδώ στον Οιδίποδα επί Κολωνώ του γέρου τυφλού Οιδίποδα- από μια κοινότητα – την πόλη των Αθηνών- που πρέπει να αποφασίσει αν αυτός είναι κίνδυνος είτε ευλογία. Το κεντρικό μέρος επικεντρώνεται τον λοιμό/επιδημία που στοιχειώνει τον Οιδίποδα Τύρανο και όσι μόνον χτυπά τους ανθρώπους, τα ζώα και την φύση, αλλά, όπως συμβαίνει και με αυτό που σήμερα ονομάζεται κλιματική αλλαγή, αποκαλύπτεται για όποιον έχει μάτια να το δει ότι έχει κρυμμένες ηθικές και πολιτικές ρίζες.



Αλέξανδρος Σχισμένος, διάλεξη με θέμα «Οι Μήδειες από τον Ευριπίδη έως τη Φράνκα Ράμε και τον Χάινερ Μίλλερ».

Δεν μπορούμε να γνωρίζουμε ποια ήταν η αντίδραση του αθηναϊκού κοινού εκείνη την ανοιξιάτικη ημέρα του 431 π.Χ. στην πρώτη διδασκαλία της Μήδειας του Ευριπίδη. Ξέρουμε πως έδειξαν την δυσαρέσκειά τους, δίνοντας στον ποιητή την τρίτη θέση, πίσω από τον Ευφορίωνα και τον Σοφοκλή. Μπορούμε ίσως να υποθέσουμε πως συγκλονίστηκαν, όπως και εμείς σήμερα, με την επινόηση του ρηξικέλευθου ποιητή να κάνει την ηρωίδα του παιδοκτόνο αλλά και επίσης να της προσφέρει και την τελική δικαίωση από τους θεούς. Έπειτα από εκείνη την άνοιξη, η Μήδεια θα διατηρηθεί στο κοινωνικό φαντασιακό της Ευρώπης ως η παιδοκτόνος μάγισσα. Μα η σημασία της πράξης και το νόημα του μύθου της θα μετασηματιστεί ανά τους αιώνες από τους συγγραφείς που διασκευάζουν την Ευριπίδεια τραγωδία, σύμφωνα με τις κυρίαρχες φαντασιακές νόρμες της εκάστοτε εποχής. Μέσα στο σταθερό περίγραμμα του Ευριπίδειου μύθου, το ήθος, ο λόγος και η διάνοια της Μήδειας και του κόσμου που την περιβάλλει αλλάζουν, η δικαίωσή της αμφισβητείται, το πρόσωπό της συμπυκνώνει τα αρνητικά στερεότυπα και τις φοβίες διάφορων μορφών κοινωνικής ταύτισης και πατριαρχικής καταπίεσης. Οι μετασηματισμοί αυτοί, άλλοτε λεπτοί, άλλοτε πιο εμφανείς, μας επιτρέπουν να μιλάμε για πολλαπλές Μήδειες, που στοίχειωσαν το κοινωνικό φαντασιακό από την αρχαιότητα έως σήμερα. Από τον Seneca στον Corneille και στην όπερα του Cherubini, η Μήδεια φτάνει στον 20ο αιώνα να βρει νέες φωνές, στον Ανουίγ και στην Κάλλας και τον Παζολίνι, μα κυρίως στους Ντάριο Φο και Φράνκα Ράμε, όπου ζητεί δικαίωση στο ανθρώπινο και όχι στο υπερανθρώπινο - και βέβαια στον Χάινερ Μίλλερ, όπου ο μύθος της εκτείνεται και κατακερματίζεται, για να συμπεριλάβει θραυσματικά την τραγωδία της ανθρωπότητας. Στη συνάντησή μας θα συζητήσουμε τις Μήδειες της ιστορίας, παράλληλα με τη διασαφήνιση του μύθου του Ευριπίδη.



Πωλίνα Κρεμαστά, εργαστήριο Κίνησης με θέμα Απόγειος - μια πρακτική κίνησης και χορού για το Αρχαίο Δράμα.

Ο Απόγειος είναι μία έρευνα για την κίνηση, τον χορό και τη σύνθεση, η οποία ξεκίνησε το 2014, και οδήγησε στη δημιουργία μίας νέας πρακτικής χορού ανοιχτής σε όλους και όλες, επαγγελματίες και ερασιτέχνες. Μέσα από τη μελέτη των ελληνικών παραδοσιακών χορών και την αλληλεπίδρασή τους με τις σύγχρονες τεχνικές, η πρακτική του Απόγειου ενσωματώνει το παρελθόν ως ένα σύμβολο προς εξερεύνηση, φιλτράροντας τα στοιχεία εκείνα που αφορούν το παρόν και στοχεύοντας αφενός στην ανάδειξη του προσωπικού στοιχείου και αφετέρου στη συνάντηση με τον Άλλο και τη συλλογική δημιουργία.

Ο Απόγειος χορός είναι ένας χορός που “κτίζεται χορεύοντας”, μια νέα, κάθε φορά, κινητική γλώσσα. Οι άνθρωποι που κοινωνούν αυτή τη γλώσσα παράλληλα τη διαμορφώνουν, σχηματίζοντας τη δεδομένη στιγμή και στο συγκεκριμένο τόπο τον δικό τους χορό. Η απόγειος κίνηση και η σχέση με τη γη, η επανάληψη και η χρήση του ρυθμού, η βιωματική μετάδοση από σώμα σε σώμα και η δημιουργία του αισθήματος του χορεύειν και κοινωνείν, αποτελούν τα βασικά εργαλεία της πρακτικής του.

Ο Απόγειος υποστηρίχθηκε από το Υπουργείο Πολιτισμού και από Διεθνή Χορογραφικά Κέντρα, Φεστιβάλ και ιδρύματα (Διεθνές Φεστιβάλ Χορού Καλαμάτας, Σ.Ε.Φ.Α.Α., Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο, Tipperary Dance Platform, DeVIR/CAPa - Centro de Artes Performativas do Algarve, Choreomundus, Erasmus+ project “Faire-Corps”, κ.ά.), ενώ η επίσημη παρουσίαση της έρευνας έγινε τον Σεπτέμβριο του 2019 στο Εθνικό Θέατρο. Μέρος της έρευνας έχει δημοσιευτεί στο περιοδικό Λόγου και Κριτικής “το έρμα” (τεύχος 3).

Στο εργαστήριο θα μελετήσουμε το πάτημα στη γη και θα αναζητήσουμε την απόγειο κίνηση, δηλαδή την κίνηση η οποία ξεκινάει από τα πέλματα και μεταδίδεται μέσα από τις αναπνεύουσες αρθρώσεις στη λεκάνη, τον κορμό και τα χέρια. Με εργαλεία την αναπνοή και τη γείωση θα απελευθερώσουμε τη φωνή μας προς τον χώρο και τους άλλους, με στόχο να πειραματιστούμε γύρω από τις δυνατότητες και επιλογές που διανοίγουν τα εργαλεία αυτά στο κάθε σώμα. Ιδιαίτερη έμφαση θα δοθεί στη δημιουργία και κατανόηση του ρυθμού, τόσο του ατομικού όσο και του συλλογικού, στην παρατήρηση της μονάδας και της ομάδας και στη σύνθεση συλλογικών χορών.

Στα εργαστήρια του Απόγειου έχουν συμμετάσχει πάνω από χίλιοι άνθρωποι, από Ελλάδα, Γαλλία, Ισπανία, Πορτογαλία, Ιταλία, Γερμανία, Ιρλανδία, Εκουαδόρ, κ.ά.





Γιάγκος Ανδρεάδης

Διατριβή την στην Ecole Pratique de Paris με τους J. P. Vernant και Pierre Vidal Naquet με τίτλο Ο Διόνυσος; και η Μανία στην Αντιγόνη του Σοφοκλή. Πρόεδρος της καλλιτεχνικής επιτροπής του Εθνικού 1989- 93. Διδάσκων της σχολής του Εθνικού κατά το ίδιο περίπου διάστημα. Ίδρυσε με πρόταση και συνεργασία του Μίνωα Βολανάκη το ΚΕΔΡΑ Κέντρο Κλασικού Δράματος και Θεάματος του Παντείου 1990- 2018).

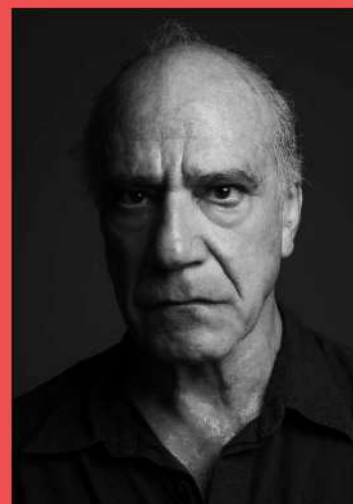
Σκηνοθέτησε αρχαία ελληνικά τραγικά και σατυρικά έργα που ανέβηκαν ανά την Ελλάδα και σε διάφορες άλλες χώρες της Ευρώπης (Ιταλία, Ισπανία, Γαλλία, Πορτογαλία, Κύπρο) ιδιαίτερα στην Μεσόγειο όπου δύο φορές περιόδευσε με ένα μεταγωγικό πλοίο /θέατρο. Παρουσιάζει το 2017 τον Κύκλο του Οιδίποδα ερμηνευμένο στα κινέζικα στην Κεντρική Ακαδημία Δράματος του Πεκίνου, και στα ελληνικά και στα κινέζικα από μικτό ελληνοκινεζικό θίασο στο ίδρυμα Κακογιάννης και στο Κέντρο Δελφών ΕΠΚΕΔ. Σκηνοθέτησε διασκευές του αρχαίων δραμάτων σε μιούζικαλ ((Λ) όλα καύτα) στο θέατρο Λήδρα το 2008, Cyclops survival, Επίδαυρός, μικρό θέατρο 2013 κ.α.) και μικτά θεάματα θεάτρου σκιών και ζωντανού ηθοποιού (Καραγκιόζης αν-Ιχνευτής, Λαογραφικό μουσείο, Ναύπλιο, 2022).

Έγραψε στα ελληνικά και τε γαλλικά θεατρικό κείμενα μερικά από τα οποία ανέβηκαν στο θέατρο Λήδρα που διηύθυνε επί δεκαετίες. Εκτός από το αρχαίο δράμα διασκεύασε, σκηνοθέτησε ή/και μετέφρασε κείμενα των Μολιέρου, Ντοστογιέφσκι, Λόρκα κ.α. Συνεργάστηκε σε διάφορα επίπεδα μεταξύ άλλων με τον Δήμο Αβδελιώδη, τον Σπύρο Βραχωρίτη, τον Κίμωνα Ρηγόπουλο, την Κάτια Γέρου και άλλους σημαντικούς ηθοποιούς.

Δημοσίευσε τα βιβλία Επιστροφή την Αντιγόνη (Καστανιώτης) και Αντιγόνη 2, (Λιβάνης), Στα ίχνη του Διονύσου (δίγλωσσο) και Ο τραγικός Καθρέφτης, (Ι. Σιδέρης), Εγώ ο Καραγκιόζης Τόπος (δίγλωσσο) κ.α. και προλόγισε Το ζών και το τέρας του Τάσου Λιγνάδη με τον οποίο στην αρχή της εφηβείας του έκανε και τα πρώτα του θεωρητικά και πρακτικά βήματα στο θέατρο.

Μετέφρασε την Αντιγόνη, τους Ιχνευτές (δίγλωσσο) τον Κύκλωπα (δημοσιευμένα), τις Βάκχες και άλλες επτά τραγωδίες. Ακόμα τον Μισάνθρωπο του Μολιέρου από τα γαλλικά, την Οικογένεια Τσέντσι της Ιόλης Ανδρεάδη στα Ιταλικά θεατρικά και άλλα έργα από και προς τα αγγλικά, τα γαλλικά και τα ιταλικά.

Ασχολείται πρακτικά με το θεατρικό κοστούμι και το προσωπίο, τα σκηνικά αντικείμενα και τις θεατρικές σκιές για παραστάσεις πρόζας.



Δέσποινα Γεωργακοπούλου

Η Δέσποινα Γεωργακοπούλου τελείωσε το τμήμα Θεατρικών Σπουδών της Σχολής Ανθρωπιστικών και Κοινωνικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Πατρών.

Έπαιξε στην παράσταση Ρομαντισμός σε σκηνοθεσία Μιχαήλ Μαρμαρινού στο 'Ιλίσια Στούντιο' και αμέσως μετά στην παράσταση Ρόουζ, Βι και Φλόρα σε σκηνοθεσία Σύλλα Τζουμέρκα στο 'Θησεϊόν, ένα θέατρο για τις τέχνες'.

Στη συνέχεια ανακηρύχτηκε Υπότροφος του Ιδρύματος Κρατικών Σπουδών (I.K.Y.) στην ειδίκευση Θεατρικών Σπουδών για μεταπτυχιακές σπουδές Υποκριτικής στο εξωτερικό. Το Δεκέμβριο του 2000 ολοκλήρωσε Μάστερ στην Υποκριτική στη R.S.A.M.D. (Royal Scottish Academy of Music and Drama) στη Γλασκόβη.

Στη Σκωτία έπαιξε το ρόλο της Σύλβια στο έργο του Thomas Ottway: 'Soldiers' Fortune σε σκηνοθεσία Alan Dunnett στο New Athenaeum Theatre στη Γλασκόβη και την Κασσάνδρα στο έργο Cassandra, The Lying Game που έγραψε η ίδια σε συνεργασία με τον σκηνοθέτη Alan Dunnett. Η παράσταση αυτή ανέβηκε στο Venue 13 στο Fringe Φεστιβάλ του Εδιμβούργου.

Έχει συνεργαστεί με το Θησεϊόν, ένα Θέατρο για τις Τέχνες ως βοηθός του Μιχαήλ Μαρμαρινού στην παράσταση Δημόσιοι Χώροι, με το Θέατρο Αμόρε ως ηθοποιός στην παράσταση Ο Κόσμος στο Βυθό σε σκηνοθεσία Έκτορα Λυγίζου, με το Θέατρο Λιθογραφείο ως συγγραφέας και ηθοποιός και με το Μουσείο Μπενάκη ως συγγραφέας του κειμένου Κασσάνδρα που σκηνοθέτησε η ηθοποιός Αμαλία Μουτούση και ο μουσικός και συνθέτης Δημήτρης Καμαρωτός.

Έχει διδάξει σεμινάρια Υποκριτικής στον Πολιτισμικό Νότο στα Χανιά.

Έχει σκηνοθετήσει το έργο του Bernard Marie Koltes Η νύχτα μόλις πριν από τα δάση στο αρχαίο κάστρο των Χανίων Άπτερα και την περφόρμανς Ελεύθεροι Πολιορκημένοι εξ αφορμής του ομότιτλου ποιήματος του Διονύσιου Σολωμού στην αίθουσα συνεδριάσεων στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πατρών, και την περφόρμανς Μια επίσκεψη στον τάφο της Αντιγόνης στον αρχαιολογικό χώρο του Μυκηναϊκού Νεκροταφείου στη Βούντενη Πατρών.

Έχει παίξει στον κινηματογράφο στη μικρού μήκους ταινία ΒΡΟΧΗ και στη μεγάλου μήκους ταινία ΧΩΡΑ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗΣ του Σύλλα Τζουμέρκα.

Έχει προλογίσει και μεταφράσει το βιβλίο Τέσσερα Δοκίμια, Ananda K. Coomaraswamy, εκδόσεις Ίνδικτος



Πωλίνα Κρεμαστά

Το έργο της προσανατολίζεται σε δυο αλληλοτροφοδοτούμενους άξονες: την εισαγωγή της τέχνης του χορού στην κοινότητα και την είσοδο του αισθήματος της κοινότητας (communitas) στον σύγχρονο χορό. Είναι αριστούχος απόφοιτη της Ανώτερης Επαγγελματικής Σχολής Χορού “Ραλλού Μάνου” και απόφοιτη της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, ενώ ολοκληρώνει το μεταπτυχιακό της στο ΔΠΜΣ “Νεότερος & Σύγχρονος Κόσμος: Ιστορία, Λαογραφία, Ανθρωπολογία” της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

Χορεύει και χορογραφεί για την Creo Dance Company, συμμετέχοντας σε Ελληνικά και Διεθνή Φεστιβάλ, Residencies, συμπόσια, συνέδρια και σεμινάρια. Το έργο “GODOT” έχει βραβευτεί στο Διεθνές Φεστιβάλ Sarajevo Winter 2012. Από το 2014 ασχολείται με την κινητική έρευνα Απόγειος. Εμπνεύστρια και ιδρύτρια ενός πολυδιάστατου εκπαιδευτικού κινητικού προγράμματος για χορευτές και δημόσια σχολεία, τη Σκυτάλη (2013-2020), η οποία επιλέχθηκε ως ένα από τα πιο εμπνευσμένα προγράμματα της Ευρώπης από το European Network of Choreographic Centers (EDN). Την περίοδο 2021-2023 συντόνισε το εργαστήριο Διαπολιτισμικού Χορού των Εκπαιδευτικών & Κοινωνικών δράσεων της Εθνικής Λυρικής Σκηνής. Παράλληλα συμμετείχε ως εμπυχώτρια και χορογράφος στο κοινοτικό καλλιτεχνικό πρόγραμμα “Μέλισμα” της ΕΛΣ σε χωριά της Βόρειας Εύβοιας. Συν-χορογράφησε με τον χορογράφο Alexandre Iseli το νέο του έργο “Tempo Rubato” για το Tipperary Dance, το οποίο έκανε πρεμιέρα στην Ιρλανδία τον Ιούνιο του 2023 και περιοδεύει. Έχει συνεργαστεί με πολλούς καλλιτέχνες και ακαδημαϊκούς και διδάσκει σύγχρονο χορό & θεωρία, αυτοσχεδιασμό, χορογραφία και εφαρμοσμένη ανατομία σε Ανώτερες Επαγγελματικές Σχολές Χορού.



Ρηνιώ Κυριαζή

Είναι απόφοιτος της Ανωτέρας Σχολής Δραματικής Τέχνης του Εθνικού Θεάτρου και του Τμήματος Εκπαίδευσης και Αγωγής στην Προσχολική Ηλικία του Πανεπιστημίου Αθηνών. Έχει σπουδάσει συστηματικά τη μέθοδο φωνής της Μίρκας Γεμεντζάκη, τη μέθοδο *freeing the natural voice* της Kristin Linklater και τη μέθοδο του Roy Hart με τον Jonathan Hart.

Έχει σκηνοθετήσει τις παραστάσεις: Στη Σκιά του Λούσια (Θέατρο Θησείων 2024), Σαπφώ καταστερωμένη (Αστεροσκοπείο Αθηνών 2023), Αντιγόνη μετέωρη (Θέατρο Σφενδόνη 2022), Ανάμεσα στα ερείπια των Ελεύθερων Πολιορκημένων (Όλη η Ελλάδα ένας Πολιτισμός 2021, Αρχαίο Θέατρο των Φιλιππων και Θέατρο Φούρνος), Βάκχες, το σώμα δίχως σώμα, (4ο Εργαστήρι Αρχαίου Δράματος Φεστιβάλ Φιλιππων 2020, Eleonas Festival 2021), Μεταξύ Φαλήρου και Κορυδαλλού (Δημοτικό Θέατρο Πειραιά 2015), Τα μάγια της πεταλούδας του Φ.Γ.Λόρκα, σε συνεργασία με τον Ορέστη Τάτση (Δη.Πε.Θε.Ιωαννίνων 2011). Δος μοι τούτον τον ξένον, της Μ.Πλουμίδη (Πινακοθήκη του Δήμου Αθηναίων 2022-βραβείο Δήμου Αθηναίων). Στο Onassis youth festival 2018 με το 4ο Λύκειο Πετρούπολης και την παράσταση, Προμηθέα, μέρα ή νύχτα;. Έχει σκηνοθετήσει για την Ελληνική Ραδιοφωνία τους Ελεύθερους Πολιορκημένους, στο Πρόγραμμα της ΕΡΑ Θέατρο στο Ραδιόφωνο 2021 και τον Λάμπρο και τη Γυναίκα της Ζάκυθος του Διονυσίου Σολωμού, στο πλαίσιο της συνεργασίας του Γ' Προγράμματος με το Ωδείο Αθηνών.

Έχει πραγματοποιήσει τη φωνητική διδασκαλία στην παράσταση Πέρσες του Αισχύλου, σε σκηνοθεσία Dimiter Gotscheff, Βάκχες του Ευριπίδη σε σκην. Έκτορα Λυγίζου, Ηλέκτρα του Σοφοκλή σε σκην. Δημήτρη Ξανθόπουλου, Προμηθέας Δεσμώτης σε σκην. Βασίλη Μαυρογεωργίου και Διγενής Ακρίτης, στα όρια σε σκην. Σοφίας Καραγιάννη όπου δημιούργησε και τα ηχητικά-μουσικά τοπία, και σε πολλές παραστάσεις στο Απλό Θέατρο του Αντώνη Αντύπα και στο θέατρο του Νέου Κόσμου.

Έχει διδάξει το μάθημα της Αγωγής του Λόγου στο Τμήμα Θεάτρου της Σχολής Καλών Τεχνών του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και στις Ανώτερες Σχολές Δραματικής Τέχνης του Εθνικού Θεάτρου, του Ωδείου Αθηνών, Αρχή της Νέλλης Καρρά και Γ. Θεοδοσιάδη. Δίδαξε στο Λύκειο Επιδαύρου 2017 σεμινάριο με τίτλο Η φωνή του θρήνου και στο Θερινό Μαντείο 2018 και 2019 στη Δωδώνη Τόπος των Ήχων.

Το θεατρικό της έργο Η Μεγάλη Άρκτος κυκλοφορεί από τις εκδόσεις το Ροδακίό. Έχει μεταφράσει από τα γαλλικά για το Φεστιβάλ Αθηνών το έργο της Alexandra Badea, Ακραιόφιλο.



Ως ηθοποιός έχει συνεργαστεί με τους σκηνοθέτες Dimiter Gotshceff, Λευτέρη Βογιατζή, Άννα Κοκκίνου, Γιάννη Χουβαρδά, Θοδωρή Γκόνη, Νίκο Φλέσσα, Βίκτορα Αρδίττη, Elisabeth Marie, Άσπα Τομπούλη, Σοφία Καραγιάννη, Βασίλη Μαυρογεωργίου, Chiara Quidi, Αύρα Σιδηροπούλου, Νίκο Καμόντο, Δημήτρη Μπίτο, Νίκο Χατζηπαπά, Άννα Συνοδινού και Διονύση Σαββόπουλο.

Έχει παρουσιάσει την παράσταση Φεύγουσα κόρη σε σκηνοθεσία Μίρκας Γεμεντζάκη, βασισμένη στο διήγημα του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη Μια ψυχή και στη μελέτη, έρευνα και καταγραφή που έχει πραγματοποιήσει πάνω σε παραμύθια, νανουρίσματα και μοιρολόγια της Ηπείρου.

Για την παράσταση αυτή ήταν υποψήφια για το βραβείο Μελίνας Μερκούρη 2007. Έχει ηχογραφήσει το cd παραμυθών Ήταν και...δεν ήταν για το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών.

Στον κινηματογράφο έχει παίξει στην ταινία του Τώνη Λυκουρέση Σκλάβοι στα δεσμά τους για την οποία ήταν υποψήφια για το βραβείο α' γυναικείου ρόλου του Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης 2008, Common birds διασκευή των Ορνίθων του Αριστοφάνη των Sylvia Maghoni- Gream Thomson, Ο άνεμος της ελευθερίας του Στέλιου Χαραλαμπόπουλου, Ανεμιστήρας του Δημήτρη Μπίτου, Exarcheia Le chant des oiseaux της Nadine Gomez, Μαξιλάρι του Κωνσταντίνου Κακογιάννη καθώς και σε μικρού μήκους του Δημήτρη Νάκου και Ευθύμη Kosemund Σανίδη.

Ελένη Μποζά

Σπούδασε στη Νομική Σχολή Αθηνών, Υποκριτική στη Ιδιωτική Σχολή Δραματικής Τέχνης του «Θεατρικού Οργανισμού Μορφές» (ΕΜΠΡΟΣ), καθώς και στο τριετές Εργαστήριο Υποκριτικής και Σκηνοθεσίας της Πειραματικής Σκηνης του Εθνικού Θεάτρου. Παρουσίασε τη διπλωματική της με «Με αφορμή το χιόνι που λιώνει» (διασκευή στις Σημειώσεις από το Υπόγειο του Φ. Μ. Ντοστογιέβσκι) στο Εθνικό Θέατρο (Πειραματική Σκηνή, 2004-2005). Την ίδια περίοδο σε συνεργασία με το Μ.Ν.Τ. (Εθνικό θέατρο Σκοπίων) μετά από πρόσκληση του καθηγητή της Σλόμπονταν Ούνκοφσκι παρουσίασε την παράσταση «Nameless» (Μ.Ν.Τ., 2005-2006), διασκευή στην Ηλέκτρα του Σοφοκλή, ερευνώντας την διασύνδεση της μεθοδολογίας Στανισλάφσκι Β' με υλικό της αρχαίας ελληνικής τραγωδίας. Το 2007 τιμήθηκε με το Βραβείο «Ελευθερία Σαπουντζή». Έκτοτε εργάζεται σταθερά ως σκηνοθέτις στο ελληνικό θέατρο. Με το Εθνικό Θέατρο ξανασυνεργάστηκε το 2008 με την παράσταση «Οι παίκτες» του Νικολάι Γκόγκολ (Πειραματική Σκηνή, Από Μηχανής Θέατρο) και το 2018 με την παράσταση «Ένας στρατιώτης που τον έλεγαν Λαβ» (Σκηνή Νίκος Κούρκουλος).



Η έρευνα της στην σκηνοθεσία επικεντρώθηκε στην ανάδειξη της σύγχρονης ελληνικής γραφής: «Μαμ», του Σάκη Σερέφα (Θέατρο του Νότου, Θέατρο Αμόρε 2006), «Κυριακή πρωί» του Δημήτρη Γκενεράλη – μονόπρακτο στην σπονδυλωτή παράσταση «Έξοδος» (Θέατρο Συνεργείο, 2010), «...και Ιουλιέττα», του Άκη Δήμου (ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Καβάλας, 2011), «Μελίσσια», του Αλέξη Σταμάτη στο πλαίσιο των «Αναγνώσεων» του Εθνικού Θεάτρου (2012), «Ένας στρατιώτης που τον έλεγαν Λαβ» στην Σκηνή Νίκος Κούρκουλος (Εθνικό Θέατρο, 2017-2018).

Στη χρήση της διακειμενικότητας με τη σύνδεση της λογοτεχνικής γραφής και στοιχείων του devised και του documentary theatre: «Δεν πληρώνω», διασκευή στο «Δεν πληρώνω, δεν πληρώνω» του Ντάριο Φο (ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Λάρισα, Μύλος, 2008-2009), «Πάτρα-Μπάρι, επάγγελμα φορτηγατζής» (ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Πάτρας, 2013), «Πάτρα-Μπάρι II, επάγγελμα φορτηγατζής» (ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Πάτρας, 2013-2014), «Με αφορμή το χιόνι που λιώνει» Δέκα χρόνια μετά - η εκδοχή II (ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Πάτρας, 2014), «Dostoyevskaya metro station», πάνω σε διηγήματα του Φ.Μ. Ντοστογιέβσκι (Θέατρο Οδού Κεφαλληνίας, 2017-2018), «Χώμα δωρεάν για όλους - τώρα αρχίζω να σε βλέπω κάπως καλύτερα», ένας διάλογος με το «Η νύχτα μόλις πριν από τα δάση» του Β.-Μ. Κολτès (M54, 2022).

Μελέτησε επίσης δείγματα αγγλοσαξονικής γραφής με τις παραστάσεις «Ποιος φοβάται τη Βιρτζίνια Γουλφ» του Έντουαρντ Άλμπυ (Θέατρο Μεταουργείο, 2006-2007), «Indian Summer», της Λούσυ Μόρις (με την Arctos Productions - Θέατρο Altera Pars, 2009), «Σόλο Ντουέτο» του Τομ Κεπίνσκι (Θέατρο Οδού Κεφαλληνίας, 2010), «Shooting Star» του Στήβεν Ντητζ (Θέατρο Διόνυσος - Κύπρος, 2011).

Τέλος, ενδιαφέρεται σταθερά για τη δυναμική της θεατρικής εκπαιδευτικής διαδικασίας ως εφαλτηρίου κοινωνικής συνοχής: από το 2007 διδάσκει Υποκριτική με βάση, κατά κύριο λόγο, τα τεχνολογικά εργαλεία της μεθόδου Στανισλάφκι Β'. Ανέλαβε για τέσσερα χρόνια την Διεύθυνση Σπουδών της νεοσυσταθείσας, τότε, Ανώτερης Ιδιωτικής Δραματικής Σχολής ΔΗΠΕΘΕ ΠΑΤΡΑΣ, ενώ από το 2016 έως το 2019 δίδαξε στην Δραματική Σχολή του Εθνικού Θεάτρου, όπου συνεργάστηκε για δύο χρόνια ως σύμβουλος στην Διεύθυνση σπουδών. Το 2016 παρουσίασε με τους πρώτους αποφοίτους του ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Πάτρας τις διπλωματικές τους εξετάσεις πάνω στο έργο του Botho Stauss, «Φάρσα Καλντεγουέι», οι οποίες φιλοξενήθηκαν από το Εθνικό Θέατρο στη Σκηνή Ν. Κούρκουλος και το 2017 παρουσίασε ως παραστασιακό υλικό την μεταπτυχιακή άσκηση των αποφοίτων της Ανώτερης Δραματικής Σχολής του Εθνικού Θεάτρου εκείνης της χρονιάς πάνω στον «Προμηθέα Δεσμώτη» του Αισχύλου, με την πρωτότυπη μουσική του Γιάννη Χρήστου, ως συνεργασία με την Εναλλακτική Σκηνή του ΚΠΣΝ.

Κατά την διάρκεια των συνεργασιών της με τα ΔΗΠΕΘΕ Καβάλας και Πάτρας, ασχολήθηκε με την εκπαίδευση των πολιτών στην θεατρική πράξη. Αποτέλεσμα τέτοιας συνεργασίας της με το ΔΗΠΕΘΕ Καβάλας υπήρξε η παράσταση «Έρωσ- Ήρωσ» πάνω σε διηγήματα του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη, που παρουσιάστηκε στο φεστιβάλ Φιλίππων το 2011.

Αλέξανδρος Σχισμένος

Ο Αλέξανδρος Σχισμένος γεννήθηκε το 1978 στην Αθήνα και μεγάλωσε στο Αγρίνιο. Είναι διδάκτωρ Φιλοσοφίας του Παν/μίου Ιωαννίνων και διδάσκει Φιλοσοφία και Ιστορία του Θεάτρου στην Ανώτερη Δραματική Σχολή "Τεχνών Εκατό" στο Ίδρυμα Μ. Κακογιάννης. Το τελευταίο του βιβλίο ΚΑΣΤΟΡΙΑΔΗΣ ENANTION ΧΑΪΝΤΕΓΚΕΡ: ΧΡΟΝΟΣ ΚΑΙ ΥΠΑΡΞΗ κυκλοφορεί στα ελληνικά από τις εκδόσεις Athens School και στα αγγλικά με τίτλο CASTORIADIS AGAINST HEIDEGGER: TIME AND EXISTENCE, από τις εκδόσεις Black Rose Books.



Κώστας Τσιάνος

Τι να πρωτοπώ για το βιογραφικό μου σημείωμα;

Υπηρετώ το θέατρο 51 πλούσια σε δραστηριότητα, χρόνια, με όλες μου τις δυνάμεις, την αφοσίωση και τον ενθουσιασμό μου. Το κορυφαίο γεγονός της θεατρικής μου πορείας και σε αυτό θα αναφερθώ μόνο, παραμένει η ίδρυση το 1975 του ΘΕΣΣΑΛΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ για το οποίο μόχθησα πολύ πολλές φορές.



